

2009 m. gegužės 7 d., ketvirtadienis

Iranas, Roksanos Saberi atvejis

P6_TA(2009)0391

2009 m. gegužės 7 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Irano. Roksanos Saberi atvejis

(2010/C 212 E/16)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į savo ankstesnes rezoliucijas dėl Irano, ypač į rezoliucijas dėl žmogaus teisių,
 - atsižvelgdamas į 2008 m. gruodžio 18 d. JT Generalinės Asamblėjos rezoliuciją 63/191 dėl žmogaus teisių padėties Irano Islamo Respublikoje,
 - atsižvelgdamas į 2008 m. spalio 1 d. JT Generalinio Sekretoriaus pranešimą apie žmogaus teisių padėtį Irano Islamo Respublikoje,
 - atsižvelgdamas į 2009 m. balandžio 10 d. ES Tarybai pirmininkaujančios valstybės narės pareiškimą dėl Roksanos Saberi bylos pokyčiais, ir 2009 m. balandžio 20 d. pirmininkaujančios valstybės narės Europos Sąjungos vardu priimtą deklaraciją dėl nuosprendžio Roksanai Saberi,
 - atsižvelgdamas į Tarptautinį pilietinių ir politinių teisių paktą, Visuotinę žmogaus teisių deklaraciją bei Tarptautinį ekonominių, socialinių ir kultūrinių teisių paktą, prie kurių yra prisijungęs Iranas,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 115 straipsnio 5 dalį,
- A. kadangi 2009 m. balandžio 18 d. Irano revoliucinis teismas Amerikos ir Irano žurnalistę Roksaną Saberi, dirbusią daugeliui organizacijų, įskaitant ABC radiją, BBC, *South African Broadcasting Corporation* ir NPR, nuteisė už šnipinėjimą paskirdamas aštuonerių metų laisvės atėmimo bausmę,
- B. kadangi Roksanai Saberi penkias savaites nebuvo leidžiama pasinaudoti advokato paslaugomis, o teismo procesas buvo neteisingas ir neskaidrus,
- C. kadangi Roksanos Saberi advokatas pateikė apeliaciją dėl jai skirto kaltinamojo nuosprendžio, nes ji tvirtino esanti nekaltą dėl visų jai pareiktų kaltinimų,
- D. kadangi Roksana Saberi buvo paskelbusi bado streiką, o 2009 m. gegužės 1 d. buvo paguldyta į Evino kalėjimo ligoninę, kaip teigiama, labai silpnos būklės,
- E. kadangi 2009 m. balandžio 25 d. buvo suimta kampanijos už lygybę „Milijonas parašų“ dalyvė žurnalistė Maryam Malek, o prieš tai buvo suimta daugelis kitų šios kampanijos dalyvių, ir kadangi jos šeima negali sumokėti 200 milijonų rialų (daugiau nei 10 000 eurų) užstato už jos paleidimą į laisvę,
- F. kadangi 2009 m. gegužės 1-ąją, Tarptautinę darbo dieną, saugumo ir policijos pajėgos panaudodamos jėgą įvairiose Irano vietose numalšino taikias demonstracijas, kurias surengė dešimt nepriklausomų darbo organizacijų, ir kadangi, kaip pranešta, buvo suimta daugiau nei 100 žmonių,
- G. kadangi 2009 m. gegužės 1 d. Irano valdžios institucijos Rashto centriniame kalėjime Delarai Darabi įvykdė mirties bausmę nepaisydamos to, kad 2009 m. balandžio 19 d. Teismo vadovas mirties bausmės įvykdymą buvo atidėjęs dviem mėnesiams, ir kadangi ji nebuvo pirmoji, kuriai šiais metais įvykdyta mirties bausmė apkaltinus nusikaltimu, kuri jai tariamai įvykdė būdama mažiau nei 18 metų,

2009 m. gegužės 7 d., ketvirtadienis

H. kadangi bendra žmogaus teisių padėtis Irane nuo 2005 m. ir toliau blogėjo visose srityse ir visais aspektais, ypač kalbant apie pilietinių teisių ir politinių laisvių įgyvendinimą, nepaisant to, kad Iranas pagal įvairius tarptautinius šios srities dokumentus įsipareigojo skatinti ir ginti žmogaus teises ir pagrindines laisves,

1. smerkia nepagrįstą 2009 m. balandžio 18 d. Irano revoliucinio teismo Roksanai Saberi paskelbtą nuosprendį;

2. reiškia didelį susirūpinimą prastėjančia Roksanos Saberi sveikatos būkle;

3. ragina Apeliacinę Teismą per 2009 m. gegužės 12 d. posėdį nedelsiant ir besąlygiškai paleisti Roksaną Saberi remiantis tuo, kad teismo procesas buvo uždaras, nebuvo laikomasi tarptautines normas atitinkančio tinkamo teismo proceso, bei panaikinti visus jai pareikštus kaltinimus;

4. sukrestas dėl nešališko Dalaros Darabi teismo proceso ir mirties bausmės įvykdymo ir yra pasibaisėjęs nuolatiniu mirties bausmės vykdymu nepilnamečiams teisės pažeidėjams nesilaikant tarptautinės teisės, ir nepaisant Irano valdžios institucijų patikinimų, kad Iranas nebetaiko šios nežmoniškos praktikos; ragina Irano valdžios institucijas laikytis įsipareigojimo nevykdyti mirties bausmės nepilnamečiams teisės pažeidėjams;

5. smerkia Irano valdžios institucijų taikomą užstato sistemą siekiant nuslopinti visus viešus kritiškus piliečių ar taikių reformos judėjimų pareiškimus ir ragina nedelsiant paleisti Maryan Malek;

6. primena, kad daugelis darbo teisių aktyvistų, įskaitant Mansourą Osanloo, Ebrahimą Maddadi, Faržadą Kamangarą ir Ghalebą Hosseini, yra vis dar įkalinami tik todėl, kad jie pasisakė už tinkamų darbo sąlygų sudarymą, ir dar kartą ragina juos nedelsiant paleisti į laisvę;

7. ragina Irano valdžios institucijas laikytis visų tarptautinių žmogaus teisių dokumentų, kuriuos Iranas ratifikavo, visų pirma, Tarptautinio pilietinių ir politinių teisių pakto ir Visuotinės žmogaus teisių deklaracijos, kuriais užtikrinama teisė į teisingą teismo procesą; tokiomis aplinkybėmis ragina Irano Islamo Respublikos valdžios institucijas nedelsiant panaikinti taikomą užmėtymo akmenimis praktiką. Griežtai smerkia neseniai įvykdytą mirties bausmę Vali Azad užmėtant akmenimis bei išreiškia didelį susirūpinimą, kad Mohammad Ali Navid Khamami ir Ashraf Kalhori laukia mirties bausmės įvykdymo;

8. ragina Tarybai pirmininkaujančią valstybę narę ir valstybių narių diplomatinis atstovus Irane nedelsiant imtis bendrų veiksmų atsižvelgiant į šiuos atvejus;

9. dar kartą prašo Tarybos ir Komisijos toliau nagrinėti žmogaus teisių padėtį Irane ir 2009 m. pirmoje pusėje pateikti šiuo klausimu Europos Parlamentui išsamią ataskaitą;

10. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, valstybių narių parlamentams ir vyriausybėms, JT Žmogaus teisių tarybai, Irano teismo vadovui ir Irano Islamo Respublikos vyriausybei bei parlamentui.